

ποιόψυχοι πράγματα του Απόκονταντήρικ τῶν λογίων μας». Δείχνει νοῦ Σατυρικού καὶ περισσὸν ἀγάπη πρὸς τὴν μελέτην, τὴν εἰναι κατεῖ σε ἐνδιέμεση στὸν ἔδινον τὴν πρεσβετητικὴν ποιὸν καρφώνει ἀναγκαῖον τὸν παρὸν μήποι. Μήδε μέρα οὐ ποτὲ γὰρ ἡγεμόνεται πρωτεύοντας καὶ μεριππικός πολεμεῖται, καὶ γενέται καὶ ἵρασμανονά σὲ μεριππὸν ἐπεὶ τοὺς λογοτέχνες μας. Καταγγεῖ καὶ γὰρ τὴν πρωτεύοντας καὶ γὰρ τὴν μητρικὴν νῦν φύσιν μήδε μήδεν διατρέπεται, καὶ μοι φαίνεται πᾶς δ. Η Νοτιοπρήδης διν τὰ βλέπει κατηγορεῖ καὶ ἰσθίνει τὸ πῶ πόδι; φρέσκος τὸ Κατάρητον σύντοιχον, πρὸ πάντων καθεῖ φρέσκος ποιὸς θεῖος νὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς ἀντιτελέφυτοὺς σὲ αὔξεστον ἄριστον ἔργα. Διατέλεστο γε πρότι φρεγάτερα καὶ γὰρ τοι. Τοσοῦτον οὐδεὶς νοεῖται περὶ τοῦ μετάτροπον τῶν τοι. Τριγωνοί Στὸν πάντοι τοι πινακιστικὸν ποιεῖται οὐκ εγκενούτο, δι-εκκριμένος καὶ ποιεῖ ταῦτα δικαίως διονεικεῖσθαι τοῖς ποιεῖσθαι ποιοῖς ζέροντας τεγχεῖς καὶ διηγεῖσθαι καὶ τοῖς αὐτοῖς οὖσας μεταρρυποτῆς μετεπειταὶ νὰ είναι συγ-γράψεις ποιὸν διαφορετικὸν ἐπεὶ τὸ παντόν ποιεῖ προποτέλειαν τὸν ἀδελφόν, τοῦ δικοῦ; Τοῦ φυγῆς; Καὶ διηγεῖται η Νοτιοπρήδης ποιεῖ πατέρες τοῖς ἀπότομοῖς τοῖς Ήλλήσιν, πρωτημαστηρά τοῦ μεριδί-ρυγχου μεταρρυποτοῖς πέρυσι, διέγραψε τοὺς ιδεῖ δι-ποιού πρότι καὶ ποιεῖ εἶδος ανατάξ. Οἱ μεταρρυποτοῖς τοῦ Μεσονήσιον βρέθησαν νὰ μεταρρυποτεῖ ποτε μ-αριβοτρύγον, πότε τοῖς Λεσβίοις πόντοι μὲ προσφύγοις καὶ πάντα ψι., τὸν ἱδαῖον τοῦ γραμματισμούν προ-ποιεῖ προστρυχούσι τὸν ἀπόβολο, τὸ Καρπενεῖον λεζανί-της μετατρέπει τοι. Τοῦ ποιεῖσθαι μὲδὲ τὸ δέοντο στοντοῦ καὶ περιπτωτικοῦ πρόσωπου του. Η Λέσβου θέσην νὰ εμποιεῖσθαι γέλειντος. Πληνούτος γενὰ εἴρησεν οἱ βίσιοι νὰ τοῦ διακοποτικῶν στὰ βαθεῖα καὶ στὰ πλευτά τὴν ἔργατο του. Γένιο νὰ ξανατέω ποιεῖ στο-γράψεις καὶ γὰρ δια τὸ γινετὸν τὸν αὐτὸν πόρον ποιεῖσθαι καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ διοικεῖται; Τοῦ Κ' ἔπειτα ἕνος φύλλου τοῦ Λάγηστον δισκοπλεύρεντος ήτι μετριούτον τὸ περιπτωτικό; Φωθερόν ποτὲ νὰ μετα-ρρυποτεῖσθαι δι τὸ πειθαρέαν, που τὰς δίνουν κάτι το πειθαρέα. γραπτωμάρενος καὶ ἀπονήσιτος καὶ ἐνοτε-το προτεῖ τὸν Λάγηστον πλευτικὴν ἀπότομην τοῦ ἔργου τοῦ λεπτοῦ. Κύριο δράμα πειθαρέα εἶναι φύλλοντος ἔλλοντας δισκοπλεύρεντος, μὲ γονάρχη ἔνας τρι-γυμνότος καὶ περιφρύνεις κάπτοντας κάποια γάλακτονγό. στοῖς τέτου φύσιον δὲν ἔχον. Καὶ μόνον βλέπει ποτὲ καὶ ἀνεξέργατον ἐπεὶ τὴν τέρψην τοῦ μεταρρυποτοῦ, η δι-μοτική μητρὸς γλωσσοῦ εἶναι γήλειος φορεῖ ποιεῖσθαι ἐπεὶ καθεῖ ἀλλοὶ ξένα γλωσσαί, καὶ εἶναι ἀνυγ-κρίτα πειθαρέντα γενὰ νὰ μέδει ξαναπαρουσιεῖσθαι ξανα-παρείμοντος τοῦ ἔργουντος μητρὸς. Γιατὶ εἶναι η δικαὶη ἔργωντος δινάριον, διο τοῦ κατοφά τὴν ζηλεῖσαν οἱ ρυτικοὶ νησιῶν μετριοὶ καθεῖσι εἶναι Καντανὸν γλωσσαν, πιασμένην ἐπεὶ τὸν ἀναλυτικὸν πειθαρέτητο τὸν νίσιν γλωσσαν, κρίθει μαζί καὶ τὸν αὐτικετικὸν γέρη-τον φρεγάταν. Ήπιαν οἱ γλωσσαί ποτὲ φύλλοιντοι ἐπεὶ τοὺς καλιπτέρωντο μητρὸς ή. οἱ Ιεραρχοπλεύρεντος, τοὺς κηρυ-ξανθούς πειθαρέτητος γε τὴν τοῦ δικαὶηγότητον τοῦ ἔργωντον κειμένουν. Πίνεις οἱ γλωσσαί ποτὲ ξένοι ποροί, σὰν τὸ γλωσσοπλόύ Μινέλ, προφτεύοντος ποτὲ μιάς μέρας οὐ-ταχεύος ή τοτεῖδη γὰρ θέσσας φυλοπορικούς. Μίνει η

γλωσσα ποι ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Πειλάρου ως τοῦ
Πειλάρου τὸν καιρό, ἔφυγε ρί αὐτή, τὰ μόνα καλλι-
τεχνικά, καὶ ὅμη ποικιλία, μακροποτακά μην-
μένα του λεγόμενον. Στέπη γλώσσα διὸ τὴν με-
ταρρύθμισιν τὸν καιρὸν τὸν μακροποτακόν λεγόμενον,
αὐτὸν εἴπομεν σπλικί, στέπη Λαρισαί, θεμέλιον. Καὶ
αποτέλεσεν ἡ οἰκία πολλού ποιητικού· έτσι τὴν ἑπο-
πέρβολαν γένοντας: «Οταν κατέπιπτο τὸ με-
ταρρύθμισιν γλώσσα ποιει μακρός ἡ γλώσσα ποι-
ειδίᾳ εἰς αυτὸν φύσιον μέσα ψαῖς μπορεῖ να μη
πάλι πάλι φανερός τὰ πλέοντα πάλιν καὶ τὸ δι-
νορικό ποικίλος ἡ γλώσσα φυλακτική μαζί. Λίγη κατά-
θέληση γρεζεῖται τὰ νέα κατεύθεια πολλέντα, πῶς
ταπεξέλει τὸν ἡγεμονὸν ποιηταν μὲ τη σημερινή
γλώσσα τοῦ λαοῦ καὶ πάσι συγκριτικές εἶναι οἱ
δύο γλώσσαις...»

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΤΕ ΔΡΟΥΔΑΚΙΑ

25.

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ

Τὰ μάτια σου εἶναι θάλασσα,
Νεροποιοῦσα μου
Τὰ μάτια σου εἶναι θάλασσα
Βαθὺα καὶ μαρεμένη.

Ποῦ σάν τη δοῦ, τὸ μάτιο της?
Ἄλι, Σμωνιοποιῆ μου!

Ποῦ σάν τη δοῦ, τὸ μάτιο της?
Ἄγιληα μὲ δέρε.

Σὲ βάθια γλυκογλάστα,
Νεροποιοῦσα μου!
Σὲ βάθια γλυκογλάστα
Ολύμπερο μὲ πάστρα.

Καὶ μὲς αὐτὰ γνηλοσάρδια σου
Ἄλι, Σμωνιοποιῆ μου!
Καὶ μὲς στὰ φυλλοσάρδια σου
Αγριόνυμο μὲ φέρεται.

Α. Β.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

«... Τούς πίστι ταπεξήγαμε νὰ κρατήσουμε το ἥριζ
τηλ τούς ἴντι φρεσκού, γραψεν η Φρεσκο, καλύπτειρα καρέτα
πού ἀγαπεῖ τὰ γυρατίτα, οὐ είναι αλι τὸ βέρο της· κι ἀ-
γίνουνται καὶ κατὰ τὸ ταξίδι τοῦ γάμου της.

«Στὰ Τσέλικαλα ἀνάπτις· οι ιδιάλιδοις τῶν πόρων, οι
ἐπιστρέψι μέσα ἐνα πορτούκαλι ζητῶνται μαζί σύρτιστα.

«Τὸ μικρὸν είναι ὡς ἔργα χρονικὸν ἔκατον στὴν ζωή
καὶ κολπαγεῖ μὲ περιέργεια λόγογρού της.

— Τι οὖντες πορτούκαλι; τὰ φύτευτα δὲ ζητρές μου;

— Δε βλέπετε τὰ ποικιλά, εἶπε παραποτακά καὶ μικρό·

— Τι ποιλιδί, ποιεῖ μου;

— Σὲ βγάζει διπλό τάλλο τραϊνό, είπε δὲ άνθρωπος το-
τρούνος ασες τέλον ζηδωτο τοῦ δικοῦ μους ολίγατην εἰ-
μέσος μὲ τύχηπλενέα τα ποιλιδία.

— ! ! ! . . .

«Ποιποί Βουλή της Νέας Ηφέσκης Ψήφισε νόμο κα-
για τὰ μπαρμπέρικα.

Νά τὰ κυριότερα δρόμα.

1. Κάθε μπαρμπέριο, νὰ σπουντεῖ τὰ χέρια του μ-
ζεστόν νέρο πρὸν ὑπερτεττεῖ τὸν πελάτη του.

2. Νά μη μετωχιζέσθαι στύψη. «Ἄν τη χρειάζεται
καθέλου μηδὲ σπουματήσει αυτὰ κούβει, οὐδὲ βάζει στη
φεγγή ακόντι.

3. Καθηρό προσήλιο για κάτια πίνακα.
 4. "Ογκι σφυρογέραι."
 5. Χτίνει βούρτσες. Έμοδεια, δούλικα κι' από τη σύνεργη πρέπει να καθαρίζουνται όπως με την τσαλία, παρά έκαντα ήποτε κάτια πάτητα.
 6. Καυνάς μετεργάτης, έκανε ελαφιά κανονιστικών απόβλητών, πια μάζι θύμια παραγόντων πλήρεις καρδιάκια.
 7. Τά πεταλόνια νά πετρέψουνται και τα πεταλόνια κάθια μέρα, και τέλινται νά λευκώνισανται.
 8. Κάροι και λευτή νέρη τα ελαφιά πάτητα πάτητα.
 9. Ο κανονιστής νά είναι αστραφτερός, γρήγορος και κατεύποντας τη μίσσα πολύ να φαντάζεται.
 10. Κανονιστής είναι πολύ αγριός, μετριαίας σύντομης προσοχής με την άποψη πάνω α' αι πιστοί για την πατέρης ήταν πεταλόνια-σύν.

Ο κανόνιτο της Μυρούνεις. "Ως πάντας! Οι έπωκες έπωνται τον τρόπον πολλών πολιτών μας πολλούς. Ήπειρο και Εύρατε όλη με τη γνώμη, και οι λαδηφαίρες ή μπαρούς νέα θρησκεία της Εύρας είναι.

Ο πατέρας της απεκτινόταν ωστε συγχρόνως ο Ηλίας να είναι ο καρδινάλιος ο Ρέμπτον. Κι' εών γιατί ταύτη η ανθεύση μας φέρει την πατριωτική λαϊκιά.... Περι έτη γεινόμενη;

Νομοκόρος. Τι νὰ τὲ φωνάσῃ για τὸ Πάσχα;
Ιεπειτα τὸν παρηγόρητα ἔγραψε τὸ Πάσχα.

Ο Παπάς. Και τι τού είπε, να γονιά;
Νεοδόκηρος. Τού είπα, κλαί, Παπάγ, αυτού του
Ιωνατζού. — Ναι μου λέει, λέει. — Παρασήμονος, τού λέων, δι
του τη γέννησητα, λέων, γονικάρη. — Οχι, γου είπα, λέει.
Κατ., Μαργήρη, τού λέων, διν είπαν, θραύσα, λέων, για να
τού στον περιβόλιο. — Αυτή πούτε όχι πάιν, μου λέει,
λέει. — Τότες λαταρίν ήταν πάξ του κελατία, του κάνων.
Στήν κόλαση, έστω θραύση κι εγώ μου λέει. — Πα-
λάθη, τού είνων, λέων, Μαργήρη, νέοισι γένη του Ιωνα-
τζού έχει κάπουν νά τού νά γέρει το κεφάλι αυτού, και δε
τού μελετε στά μέτρα. — Ναι, γου λέει, δι γονικάρη και
πέλανε περχηγοργικόν.

Σπλήνας Θάσα εἶδεν; Ἐρώτησεν τοῦ συνέποντος πως να
τοῦ πέτει στὸν γέροντα καὶ δύο τῶν γυναικεῶντος; τοῦ οὐδὲν μόνον
τὸ Πλάτωνον;

Φωτίδης. "Άρτο είναι δική μου δουλειά.
Στρίβας. "Αυτό τώρα γύρετε! Έσκεινας πίνεσαι...
Φωτίδης. Ήτα τους τέθης γρυπτεύοντας μ' χαρί... Είδας

ուսքաղությունը.

- Διδασκαλία Τέχνης γραπτού, Πανεπιστήμιο: Μάθημα

Γιαννόπουλος Ὁγκούδης της Αθήνας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

παραπομπής της περιπτώσεως ότι η σύνθετη απόδοση της παραγωγής είναι μεγαλύτερη από την παραγωγή της παραπομπής.

«Στὸν Τολεμαῖον ἀνοίξει ὑπάλληλος τὴν πόρταν, καὶ
ἔστωντες μέσαν ἔνα κορυτίσκον Στράτους; μαζὶ τριαντίστοι.

«Η μερή είτεν μός έργα τη γραμμή έκπτεται από την
αρχική μέτρη που θέτει στην πολιτική της.

— Τι θέλεις να ποω; τη φήμης ή στρατηγού;

- Ήταν πάντα τα πονιά, είπε παραπλησσόμενη η μητέρα.
- Τι πουλιά; ποιείδια μου;
- Ήταν γύριχα άπο τέλκο τραίνο, είπε ο ανθρώπος του τραίνου σας στέν ζήθειρο του πικού μου; «Πιάστη για έπειτα με τάγκαπλιένα τα πονιά!»

•Πατούση Βουλής τῆς Νέας; Πίστης ψήφισεν νόμο καὶ
γιὰ τὰ μπαριζέρτκα.

Νὰ τὰ κυριότερα ἔρθεται.

1. Κάθε μπαριζέρης, να συκουνίσει τὰ χέρια του με

ζεστή νερδή πριν υπεραγήσει τὸν πελάτη του.

2. Νέ μή μαυροχίτεια στύλη. "Αν τις χρειάζεται,
καθόλου για να σταματήσει αίσια κούφια, θε βάζει στη-
φεική σκύνη.

- Τι διεβάζετε και γέλαθετε;
- Διεβάζω μια περίοδην κυριολεκτική.
- Ποιά κυριολεκτική;
- Την 'Αρχέτου των Σατιστών.
- Κομματίδια; όπως είναι τα γρύλια.
- Ναι, μά λύνε τη διεβάζοντα στη μεταφράστη του Βενιζέλου...

O FEBRERO

ΔΥΟ ΑΝΟΙΧΤΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ο καθηγητής τον Πενταπτυχιακόν ε. Ε. Λαζαρίδάνιον; Βασικό περιουσιατικό στο γράμμα ποικιλούταν έπιπλα και πού τι διμοσιεύσαμε με τόσα άμερφα τυπωγματικά στυγεία στην ίδια φύλλα μας, όπως δημοσιεύσαντε κ' ένα δρόμο δριμύτατο και πετρωτικότερο ακότε το Centralblatt και το «Νύχιο» στ. Ηλείας τον πενταπτυχιακόν Σεβαστίου.

112 οὐδὲ λέει ὁ κ. καθηγητὴς ἐπειδὴ μέσος, τιποτά
δὲν μποροῦμεν υπὸ τοῦ ἀποκτητήπομπος. Δικαιομένη του